

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a noua după Rusalii

Evangelia Duminicii a noua după Rusalii

Ev. Matei 14, 22-34

Umblarea pe mare - potolirea furtunii

În vremea aceea Iisus a silit pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui pe țărnul celălalt, până ce va da drumul mulțimilor. Iar El, dând drumul mulțimilor, S-a suit în munte, ca să Se roage deosebi. Și făcându-se seară, era singur acolo. Iar corabia era deja în mijlocul mării, fiind învăluită de valuri, căci vântul era împotriva. Iar la a patra strajă din noapte, a venit la ei Iisus, umblând pe mare. Văzându-L umblând pe mare, ucenicii s-au înspăimântat, zicând că e nălucă, și de frică au strigat. Dar El le-a vorbit îndată, zicându-le: Îndrăzniți, Eu sunt; nu vă temeți. Atunci Petru, răspunzând, a zis: Doamne, dacă ești Tu, poruncește să vin la Tine pe apă. El i-a zis: Vino! Iar Petru, coborându-se din corabie, a mers pe apă și a venit către Iisus. Dar văzând vântul, s-a temut și, începând să se scufunde, a strigat, zicând: Doamne, scapă-mă! Iar Iisus, întinzând îndată mâna, l-a apucat și i-a zis: Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit? Și suindu-se ei în corabie, s-a potolit vântul. Iar cei din corabie l-au închinat, zicând: Cu adevărat Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Și, trecând marea, au venit în pământul Ghenizaretului.

Furtunile din viața omului modern (exegeză la textul evanghelic al Duminicii a noua)

Fragmentul evanghelic al acestei duminici ne relatează despre cele ce s-au petrecut după miraculoasa înmulțire a pâinilor prin care a fost săturată o mare mulțime de oameni de circa 5000 de bărbați, afară de copii și femei. Înmulțirea aceasta a pâinilor a stârnit un val de entuziasm și pentru ucenici, dar și pentru cei care au beneficiat de această mâncare miraculoasă. A încolțit astfel în mintea celor ce

mâncaseră pe săturate o idee: acest om care le-a oferit mâncare, care le-a tămăduit bolile, care dă soluții la toate problemele noastre, ar fi bun de rege. Evanghelistul Ioan arată că mulți dintre cei care au mâncat și s-au săturat și-au pus în gând să-l ungă rege cu cu sila pe Mântuitorul Iisus Hristos (Ioan 6,15). De aceea, iată, la scurtă vreme după ce s-a încheiat acel ospăț miraculos la loc pustiu, Mântuitorul Iisus Hristos, zice evanghelistul Matei, a silit pe ucenici să se

suie în corabie, pentru a nu-i lăsa pradă unor gânduri de trufie prin care să-și înalțe învățătorul lor la demnitate administrativă sau politică, fie și doar în mintea lor, în timp ce El s-a retras de mulțime, s-a suit pe munte, la loc pustiu, în singurătate, ca să se roage.

Pentru ce se va fi rugat? Rămâne o mare întrebare pentru noi, cei care interpretăm rugăciunea ca pe un șir de cereri pe care le adresăm lui Dumnezeu. Și când nu mai avem ce să cerem, parcă nici rugăciunea nu și-ar mai avea rostul. Mântuitorul S-a suit însă pe munte să se roage descoperindu-ne această calitate a rugăciunii care, de fapt, constituie esența trăirii noastre: comuniunea cu Dumnezeu, mulțumirea adusă lui Dumnezeu pentru tot ceea ce avem și suntem.

ZIUA MEA LA TOMA COZMA

Tabără de o zi pentru copii

ÎNSCRIERI ȘI DETALII LA
0752 314 837- Dumitrița Călugăru
0741 706 602- Vasilica Onofrei

Detalii în pagina a patra

(continuare în pagina a doua)

Furtunile din viața omului modern (urmare din pagina întâi)

Starea de rugăciune, privită din această perspectivă, nu mai e o simplă înșiruire de cuvinte, mai mult sau mai puțin alcătuite poetic, ci în realitatea ei, starea de rugăciune este însăși viața noastră. Tot ceea ce facem noi e rugăciune. Și o putem face rostind cuvinte înaintea unei icoane, fie transformând preocupările, comportamentul, activitatea, atitudinea, într-un cuvânt, viața, în rugăciune, să completez prin faptele mele ceea ce rostesc cu gura. Spunea atât de frumos vrednicul de pomenire mitropolit al Ardealului, Antonie, cât este de important „să te rogi cu mâinile”, adică cu ceea ce faci, prin toate faptele.

Pe munte, Mântuitorul a zăbovit în rugăciune mai multă vreme, căci zice Evanghelia că a coborât abia pe la a patra strajă din noapte, adică între orele 3 și 6 dimineața. Și pentru că ucenicii se aflau cu corabia undeva în mijlocul mării și erau învăluiți de furtună și vântul le era potrivnic, S-a pornit să îi ajungă din urmă, mergând pe mare ca pe uscat. Și tare s-au spăimântat ucenicii văzând pe Mântuitorul mergând pe mare, apropiindu-se de corabie, în condițiile în care era și furtună. Sunt două realități: una senzorială, pe care o vedeau ucenicii, anume furtuna înfricoșătoare care amenința din toate părțile mica lor corabie și cealaltă realitate, spirituală, în care Îl vedeau pe Mântuitorul Iisus Hristos mergând senin și liniștit ca pe uscat, ca și cum n-ar fi nici mara învolburată și nici furtună. Care era deci realitatea adevărată din cele două?

Petru, făcându-se într-un fel purtător de cuvânt al ucenicilor, îi spune: „Doamne, dacă ești Tu, poruncește să vin la Tine pe apă”. Era în fond un act curajos în situația aceea periculoasă a corăbiei pe marea învolburată. Pornindu-se însă, după câțiva pași, văzând valurile amenințătoare, nestatornicia apei, începe însă să se afunde. „Doamne, scapă-mă!”, a strigat el, iar Mântuitorul în secunda următoare a întins mâna, l-a ridicat, muștrându-l cu blândețe: „Puțin-credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?”

Nu e prima oară când Mântuitorul Iisus Hristos se află la vreme de furtună pe mare cu ucenicii Săi. Într-o altă împrejurare, spune Evanghelia că Mântuitorul ațipise în corabie, dormea și valurile erau așa de mari încât ucenicii L-au trezit îngrijorați, zicând: „Doamne, mântuiește-ne, că pierim”. Și a muștrat El furtuna și vântul și valurile s-au potolit.

Corabia pe care se aflau ucenicii e o prefigurare a Bisericii Domnului Hristos, care călătorește pe marea învolburată a acestei vieți. Pe corabie se află și Mântuitorul și chiar dacă nu ar fi pe corabie, El este în preajmă, făcând tot ce-I stă în putere pentru a păzi această corabie. Ești sigur din punct de vedere duhovnicesc atunci când te menții în corabia Bisericii. Când încerci să-ți faci un ansamblu de principii personale și-ncerci să mergi singur înafara corăbiei, riscul de a te afunda este foarte mare, așa cum s-a întâmplat și cu Petru. O imagine a frământării omenești este această atitudine a lui Petru. Fiecare dintre noi, în

anumite momente ale vieții, ne îndepărtăm poate de principiile și de lucrarea Bisericii, dar cum ne înstrăinăm, dăm de necazuri din care ne scoate mâna salvatoare a lui Dumnezeu.

Dar umblarea pe mare și potolirea furtunii au și multe alte reflexii pentru viața omului de astăzi. Omul modern trăiește într-o mare furtună în fiecare zi: furtuna din mintea noastră, din gândurile noastre. Parcă niciodată nu se învălmășesc mai tare gândurile așa cum s-au petrecut în ultimul an în care fel de fel de informații, unele mai cutremurătoare decât altele, ne pun în fața realității pentru care parcă nu suntem pregătiți. Ce altceva ar putea însemna acea boală a începutului de secol XXI care a cuprins și pe unul din trei români și care face multe victime, separat de coronavirus: depresia.

Cum să potolești o astfel de furtună? Marinarii experimentați de odinioară făceau trei lucruri. Întâi de toate, coborau velele și dacă se putea chiar și catargele, adică renunțau la scopul și direcția călătoriei lor, iar corabia era lăsată să umble în derivă, la voia Domnului. Coborârea „catargului” scopurilor personale în fața încercărilor vieții, atunci când mintea e asaltată de fel și fel de gânduri demolatoare de suflet va lăsa loc încrederii în protecția lui Dumnezeu.

Al doilea lucru de făcut o spune și Cartea Apostolilor când Sf. Ap. Pavel, pe o corabie cuprinsă de o furtună năprasnică în apropiere de Malta, le spune marinarilor să arunce afară toate obiectele cele mai grele, pentru a salva oamenii, nu mărfurile. Astfel marinarilor au reușit să salveze corabia, renunțând la lucrurile care au doar o valoare materială. Greu ne vine să aruncăm asemenea lucruri peste bord!

Al treilea lucru de făcut pentru a salva o corabie pe furtună este amintit în Cartea lui Iona din Vechiul Testament. Aflat în călătorie pe mare, într-o direcție nedorită de Dumnezeu, corabia în care el se afla, era în iminență de scufundare, datorită furtunii. Marinarii au coborât velele, au aruncat totul din corabie, dar totul părea pierdut. Iona atunci a înțeles că tocmai el este motivul năpastei asupra marinarilor și a corăbiei. După ce a mărturisit acestea marinarilor, aceștia au aruncat pe Iona afară din corabie în acea furtună și marea s-a potolit. Iona a fost, în chip miraculos, înghițit de un pește uriaș și purtat până la un liman unde a fost scuipat spre țărm și așa s-a salvat și el, prin intervenția lui Dumnezeu, dar a salvat și pe acei marinari. . Ca și acei marinari, e bine să înțelegemși noi că trebuie să renunțăm la cei care aduc furtună în viața noastră.

Furtuna omului de azi, cea din mintea noastră, generată de goana după cele materiale, după slavă deșartă, după împlinirea poftelor, o putem controla atâta timp cât toate sunt puse întru slujirea lui Dumnezeu. Căci, spune Evanghelia, după ce marea s-a liniștit și totul a revenit la normal, ucenicii s-au închinat Domnului Hristos, înțelegând că, de fapt, Dumnezeu lucrează pentru ei chiar și atunci când sunt mai puțin credincioși.

Pr. Mihai Mărgineanu

Cuvinte de la Sfinții Părinți și alți gânditori

◆ „Dacă vreun om păstrează darul lui Dumnezeu doar pentru desfătarea sa și nu face altora nici o binefacere, el este osândit ca unul care și-a îngropat talantul”. (Sfântul Vasile cel Mare)

◆ **Parintele Arsenie Papacioc** ne îndeamna sa avem mereu un zâmbet ascuns în inimă. Cine zâmbește Îl înviază pe Hristos.

◆ „, Deschiderea omului către Sfinți, apelarea la ei prin rugăciuni, ne ajută să creștem ca niște prunci ascultători. Așadar ne rugăm Sfântului, iar el vine din adâncul întâlnirii sale cu Dumnezeu și cu suferința umană, vine în suferința mea și-mi aduce prezența lui Dumnezeu, dar îmi aduce și îmi împrumută capacitatea lui de a empatiza, de a împreună-pătimi cu mine, și atunci puterea vindecătoare a suferinței asumate vine și la mine”. (Maica Siluana Vlad)

◆ Tinerii să treacă examenele curăției. „, Au venit vreo două-trei studenți și mi-au spus: Părinte, faceți rugăciune ca să reușim la examene. Iar eu le-am spus: Mă voi ruga să treceți la examenele curăției. Acesta este lucrul cel mai important. Toate celelalte se vor aranja după aceea...Cu adevărat, astăzi este mare lucru să vezi pe fețele tinerilor modestia, curăția! Lucru foarte mare! Vin unele tinere, sărmănele cu inimile rănite. Trăiesc în neorânduială cu diferiți tineri și nu înțeleg că scopul acelor nu este curat și se consumă: Ce să fac părinte?, mă întreabă. „, Cârциumarul este prieten cu bețivul, dar nu-l ia de ginere pentru fata lui”. „, Să rupeți legăturile! Dacă vă iubesc

cu adevărat, vor prețui aceasta. Dar dacă vă vor lăsa, înseamnă că nu vă iubesc, iar voi veți câștiga timp”. Vicleanul exploatează vârsta tânără, care are pe deasupra și aprinderea trupei, încercând să-i distrugă pe tineri în această perioadă dificilă prin care trec. Minte nu este coaptă încă, căci există o mare lipsă de experiență, iar depuneri duhovnicești deloc. De aceea, la această vârstă critică, tânărul trebuie să simtă mereu nevoia sfaturilor celor mai mari, ca să nu alunece pe panta dulce a povârnișului lumesc, care după aceea îi va umple sufletul de neliniște și-l va depărta veșnic de Dumnezeu”. (Sfântul Paisie Aghioritul)

◆ „, Când te uiți la tine sau la altcineva, nu vezi doar un „ tip” fix de personalitate. Vezi o identitate, o poveste, o istorie întreagă, anumite așteptări, o cultură și multe altele. Oamenii sunt dinamici. Ar trebui să dăm dovadă de mai multă empatie și înțelegere în loc să judecăm și să ne formăm păreri superficiale.” (Dr. Benjamin Hardy)

◆ „, Ai răbdare cu lucrurile nerezolvate din inima ta și încearcă să iubești întrebările fără răspuns. Deocamdată, bucură-te de întrebări, și cine știe? Poate că va veni o zi în care vei primi răspunsul la ele, fără să observi când s-a întâmplat acest lucru...” (Reiner Maria Rilke, Scrisori către un tânăr poet)

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602,
Vasilica Onofrei

*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Alte activități: Paul Sârbu, Mihai Trandafirescu

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Program liturgic

◆ Duminică, 22 august

08:00 Utrenia și Sfânta Liturghie

18.00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ Vineri, 27 august

18:00 Slujba Sfântului Maslu

◆ Sâmbătă, 28 august

07:00 Utrenia și Sfânta Liturghie

09:00 Tabără pentru copii

18.00 Slujba Vecerniei

ZIUA MEA LA TOMA COZMA

(STRADA COZMA NR 41, IAȘI)

COPIII DORITORI DE JOACĂ SUNT AȘTEPTAȚI SÂMBĂTĂ, 28 AUGUST, LA BISERICA TOMA COZMA, ÎNCEPÂND CU ORA 08, PENTRU A PETRECE ÎMPREUNĂ O ZI DE TABĂRĂ GRATUITĂ.

DIN PROGRAM SELECTĂM:

- PARTICIPAREA LA SF. LITURGHIE
- ATELIERE, JOCURI ȘI VOIE BUNĂ
- GUSTAREA ESTE INCLUSĂ

PENTRU ÎNSCRIERI

0752 314 837- Dumitrița Călugăru
0741 706 602- Vasilica Onofrei

PENTRU DETALII

<http://www.parohiatomacozma.ro/>

Programul taberei

-ora 08:30-11 - Sfânta Liturghie (copiii sunt așteptați să se împărtășească)

-ora 11-11.30 - gustare

-ora 11:30-12 - pregătirea pe echipe pentru ateliere

12-12:50 - grupa 1 - atelier de teatru
grupa 2 - atelier de engleză

12:50-13:40 -grupa 1 - atelier de engleză
grupa 2 - atelier de pictură

13:40-14:10 - dansuri, pauză și jocuri cu toții copiii

14:10-15:00 - grupa 1 - atelier de pictură
grupa 2 - atelier de teatru

-ora 15-16 - masă pentru copii

-ora 16-17.30 - film religios

-ora 17.30-18.30 - vânatoare de comori, primirea diplomelor, încheierea taberei

Vă așteptăm cu drag!